

విద్యుత్ కళా

అనలే పోలిసాపివరు. అందులోనూ ఈ మధ్యే డిఆయిజిగా ప్రమోషన్ వచ్చింది. పైగా బోలెడు సరదాలూ ప్నేహితులు. అంచేత మా బావ ఇంట్లో వుంటాడో వుండడో అని కబురు తెలియగానే మా వూళ్ళో బయలుదేరి ఎనిమిదయ్యేటప్పటికి వాళ్ళింటికేళ్ళేను. నా అదృష్టం బాగుంది. అప్పుడే యూనిఫారం వేసుకుని ప్రయాణానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

“రా అన్నయ్యా! ఏమిటింత పొద్దున్నే వచ్చేవేవు. అసలిదేనా రావడం” అంటూ పలకరించింది మా చెల్లెలు వద్ది.

“రాత్రే వచ్చి ఏ హోటల్లోనో దిగి ఫ్రెండ్స్ తో కాలక్షేపం చేస్తూ మా వాళ్ళకి వట్టు బడుంటాడు. నా పేరు చెప్పి బయటవడి మిగతా వాళ్ళకోసం ఇప్పుడొచ్చి వుంటాడు” అన్నాడు మా బావ. తన మొహాన్ని పేవరు మీదనుంచి కుర్చీలో కూర్చుంటున్న నావైపుకు మళ్ళిస్తూ.

“ఊరుకోండి. ఎప్పుడో ఓ సారలా అయిందని.... ఎన్నిసార్లు దెప్పి వాడుస్తారూ!” అంటూ నన్ను వెనకేసుకొచ్చింది వద్ది.

“అతనవచ్చిన వాడూ, నేను వడవల్సిన వాణ్ణి. అననీ. ఇంతకీ తన ప్రతాపాన్ని గురించే కదా చెప్పుకుంటున్నాడు. అదేపాటిదో ఇప్పుడు రుజువు చేసుకుంటాడు” అన్నాను.

“అంటే నిజంగా అలాంటి పనిమీదే ఒచ్చే నన్నమాట” అన్నాడు ప్రశ్నార్థకంగా నా మొహంకేసి చూస్తూ.

“చాలా పీరియస్ మేటర్ బావా ఏం చేస్తావో ఎలా చేస్తావో మళ్ళీ నువ్వే చక్రం అడ్డెయ్యాలి. నిన్నరాత్రి సన్యాసిరాజు క్రిష్ణం రాజుని మర్డర్ చేశాడు” అన్నాను.

“మైగాడ్! అసలేలా జరిగింది! క్రిష్ణం రాజు కేళవగిరిలో వున్నాడు సన్యాసి రామన్న పేటలో వున్నాడు కదా!”

“కీచకవధలాంటిదేదో జరిగుంటుంది. క్రిష్ణంరాజు రామన్న పేటెళ్లాడు. తెల్లారేటప్పటికి సన్యాసిరాజుంటి ముందు క్రిష్ణంరాజు తలా మొందెం పేరుపేరుగా వడున్నాయట ‘క్రిష్ణం రాజుని చంపేశాను. నరకాసురుణ్ణి చంపేశాను’ అంటూ సన్యాసిరాజు చేతిలో గొడలి పెట్టుకుని అరవడం విని చుట్టుపక్కల వాళ్ళందరూ పొగయ్యేరుట ఎవడో పోలీస్ స్టేషన్ లో చెప్పేడు. వాళ్ళొట్ట వాణ్ణి అరెస్ట్ చేసి లాకప్ లో వదేసి చితక తన్నేరుట. రామన్న పేట సర్పంచ్ ప్రభాకరం స్కూటరేసుకుని కేళవగిరిచ్చి నాకు చెప్పేడు. వెంటనే బయల్దేరిలా వచ్చే శాను” అన్నాను చిద్మతెచ్చిన కాఫీ కప్పు అందుకుంటూ.

“ఇన్ స్పెక్టరెవరు?” అని అడిగే నాలుగైదు నిమిషాల నిశ్శబ్దం తర్వాత.

“యాద్గిరిట” అన్నాను. తర్వాత మెంటల్ హాస్పిటల్ సూపర్ వైజ్ లోకి పోన్ చేశాడు. అతను వీల్డెడ్ న్నట్టున్నాడు. బలవంతంమీద కూడా గావటాని కొప్పించేడు.

క్రిష్ణంరాజు చచ్చేడంటే కేళవగిరి గ్రామ స్తులందరూ ముక్కుమీద వేలేసుకున్నా మన స్సులో దీపావళి చెసుకున్నారు. మధ్య వయస్సులో వున్నా పాతికేళ్ళ యువకుడిలాగా కనబడ్డానికెన్నెన్ని వేషాలెయ్యాలో అనీ వేస్తాడు. అతనికి లేని వ్యసనం లేదు. డబ్బుకీ పలుకు బడికీ అంతులేదు ఊళ్ళో ఎన్నో కుటుంబాలా అతని దొర్లన్యానికి కామదాహాని ఆహూతై నవ్వులపాలయ్యేయి. అతన్ని కాదన్న వాడెవడూ వూళ్ళో బతకలేడు. అప్పుడప్పుడు చెరువులో తేలిస కవాలన్నీ క్రిష్ణంరాజు నెదిరించిన వాళ్ళవే.

కేళవగిరిలోనే వున్న పెద సన్యాసిరాజు. చిన సన్యాసిరాజు అన్నదమ్ములు. మాదీ వాళ్ళదీ వక్కవక్క ఇళ్ళే. నేనూ మా బావా చిన సన్యాసిరాజు బాల్యప్నేహితులం సన్యాసి రాజు సోదరులిద్దరూ పౌరుషం, ఆత్మాభిమానం పేరు ప్రతిష్టలూ వున్న రైతు బిడ్డలు. ఇద్దరూ పండి భాయితో, వ్యాయామం వల్ల కండలు తేలిస శరీరాలతోనూ సువ్యాసేనా అన్నట్లుండే భారీ విగ్రహాలు. వాళ్ళ భార్యలు కూడా అంద చందాల్లోనూ మంచితనంలోనూ ఒకళ్ళకొకటూ తిసిపోరు. మావూర్లో ఏం తగాదాలొచ్చినా యిటి వల వాళ్ళిల్లే న్యాయస్థానం. ఏ ఇంట్లో కుభ కాగ్యం జరిగినా ఓళ్ళదే వెత్తనం. కషనష్టాలొచ్చిన వాళ్ళకి సామఘాతి సహాయాలు అంద జెయ్యడంలో వీళ్ళదే పై చెయ్యి. ఈ పరి

క్రిష్ణంరాజు చేతికింద వేటకుక్కల్లాంటి రౌడి బలగం వుంది. అతని చరిత్ర ఆందరికీ తెలిసిందే శత్రువు పక్కలో బలెమై దెబ్బతీసే అవకాశం ఎందుకివ్వాలన్న వుద్దేశంతో పెద సన్యాసిరాజు క్రిష్ణంరాజుతో కాస్త సన్నిహితంగా వుండటం మొదలెట్టేడు వాళ్ళిళ్ళ మధ్య రాసిపోకలు పెరిగేయి.



నన్యాసిరాజు ప్రజ్వంరాజుతో కాస్త నన్నిహితంగా వుండిట మొదలెట్టెడు. వాళ్ళ మధ్య రాకపోకలు పెరిగేయి. చివరనన్యాసిరాజు ఇష్టం లేకపోయినా అన్నగారమీద గౌరవంతో వాళ్ళ మధ్య పెరుగుతున్న స్నేహాన్ని వారించలేక పోయెడు.

రెండేళ్ళక్రితం. అంటే అప్పటికి పెద నన్యాసిరాజు ప్రెసిడెంటయి అర్పెల్ల యింది. ప్రజ్వంరాజు పుట్టిన రోజు నందర్యంగా ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ తన తోటలో రాత్రి విందు ఏర్పాటుచేశాడు. తోటంతా ట్యాబులైట్లతోనూ, రంగురంగుల బల్బులతోనూ వెలిగిపోతోంది. స్నేహమీద బాతుపాటలతో నాటకాలూ దాన్సు గొలుసులేసి లాగినట్టు అందరినీ ఆకర్షిస్తోంది.

స్థితుల నహాజ పరిణామమే ఒడ్డు మొర్రో అనా, బలవంతాన్ని పెద నన్యాసిరాజును పంచాయితీ ప్రెసిడెంటుగానింబెట్టడం నెగ్గడం. ప్రజ్వంరాజు నిలబెట్టిన అభ్యర్థి చిత్తుగా ఓడిపో తానికి దారి తీసింది.

ప్రజ్వంరాజు లొక్కం తెలియని వాడు కాదు. "నువ్వు నిలబడుతున్నట్టు ముందే తెలిస్తే నీకు పోటీ వుండేది కాదు. మనం మనం

జ్ఞాతులం. నీకు అన్ని విధాలా నా నహాకారం వుంటుంది" అంటూ హామీయిచ్చి పెదనన్యాసి రాజు మెళ్ళో దండవేసి కార్లో తన వక్కన కూర్చోబెట్టుకుని ఊరేగించాడు.

ప్రజ్వంరాజు చేతికింద వేటకుక్కల్లాంటి రాడి బలగం వుంది. అతని చరిత్ర అందరికీ తెలిసింది. క్రతువు వక్కలో బల్లెమై దెబ్బతీసే అవకాశం ఎందుకివ్వాలన్న వుద్దేశంతో పెద

అందుకు సాయం వీరూ. విస్కీ. నాటసారా త్రివేణినంగమై తరగతుం వారీగా జనాన్ని ముంచెత్తింది. గొర్రెల్ని కోళ్ళని కోపే వాళ్ళ కోస్తున్నారు. వందేవాళ్ళ వొందుతున్నారు. వొడ్డించేవాళ్ళు వొడ్డిస్తున్నారు. తాగేవాళ్ళ తాగు తున్నారు. తినేవాళ్ళ తింటున్నారు. ఎనిమిదింటికి ప్రారంభమైన విందు పదింటికి మంచి రక్తికట్టింది. ఈలోగా నాలుగైదుసార్లు ప్రజ్వం

రాజు పెదనన్యాసిరాజు కలిసి, తోటలోకొచ్చి ఊరు జనల యోగక్షేమాలడగట... వా గ నాలు వేయ్యటం. అంతస్తుల్నిబట్టి గౌరవ మర్యాదల్లో ముంద తేల్చడం జరిగింది. క్రీష్ణం రాజు ప్రజలమీద ఇంత అభిమానం పుట్టు కొచ్చిందంటే, యదంతా పెదనన్యాసిరాజుతో చేసిన స్నేహం మహిమే అన్నారందరూ.

ఆ వల్ల ప్రజలకదంతా భూలోక స్వర్గంలా వుంది. తోటలోకొచ్చిన గాళే కాని తిరిగి వెళే వాళ్ళెనకూ కనబడలేదు. నేనూ చిననన్యాసి రాజు కూడా అక్కడే వున్నాం. ఈ ఆడంబా ప్రదర్శన వెనకాల ఏదో రాజకీయ యెత్తుగడ వుంటుందనీ, పెదనన్యాసిరాజు ఏ యిరుకు లోనూ పడకుండా జాగ్రత్తగా వుండేటట్లు హెచ్చరించాలనీ నిర్ణయించుకున్నాం

రాత్రి పడకొండయింది. జనమంతా గొల్లు మన్నారు చేతుల్లో గ్లాసులు జారిపోయేయి విస్తర్ముందు కూర్చున్నవాళ్ళు విస్తర్లో అడుగులేసినవరుగులేడుతున్నారు. కెబేరాకుబ్రేకు పడింది. ఊర్లయిళ్ళు కాలిపోతున్నట్టు, పిల్లా జిల్లా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తొక్కుకుంటూ అందరూ తోట విడిచిపెట్టి పారిపోతున్నారు. క్షణంలో స్వర్గం నరకంగా మారింది. నేనూ చిననన్యాసి జనంలో జొరబడి, ఏం జరిగిందని అడిగేం పెదనన్యాసిరాజు భార్య, క్రీష్ణంరాజు కారు ద్రయివరూ చచ్చి చెల్లొ తేలుతున్నారని ఎవకో, వొచ్చి చెప్పేరుట పరిగెత్తేం. చూశాం. ఆ అక్షరాలా నిజం.

పెదనన్యాసిరాజు కూడా పరుగుపరుగునొచ్చి వొడ్డుకు లాగిన శవాన్ని చూసి మాటామంతి లేకుండా కూలబడిపోయేడు. ఆరు వారం నగలూ సింగరించుకుని హుందాగా విందుకు వెళ్ళిన పెదనన్యాసి భార్య వంటిమీద నూలి పోగూ, చిన్నమెత్తు బంగారం, చివరకి కాలి వెళ, మట్టెలూ లేకుండా చచ్చి పడివుంది. ఒంటినిండా దెబ్బలూ గాయాలూ, కారు ద్రయివరు తల బద్దలైంది కృష్ణంరాజు కారు అదాల బద్దలై వున్నాయి

పోలీసు ద్యోప్తు కుక్కలు, వేలిముదలూ, కాళ్ళ ముదలూ, జోళ్ళ ముద్రలూ తాలూకు కతంగం యధావిధిగా జరిగింది. ఊళ్ళో వాళ్ళంతా కొరుచుట్టూ, చెరువుగట్టునా అడుసు తొక్కినట్టు తొక్కేపేరు ఆ శవాల్ని వాసన చూపించిన ఓ కుక్క పెదనన్యాసిరాజుంటికి మరో కుక్క కారు ద్రయివరింటికి తీసుకెళ్ళేయి. అంతకంటే అవిమాత్రం ఏం పోస్తాయి విందునుంచి ఇంటికి తిరిగిపోవ దానికి. కృష్ణంరాజు మర్యాదగా, పెదనన్యాసిరాజు భార్యని క్లాస్ వంపేదట; ఊరంతా తోటలోనే వుందని తెలిసిన ఏదొంగలగుంపో చెరువు గట్టు రోడ్డుమీద కారుని అటకాయించి, అదాల బద్దలుకొట్టి ఈ అఘాతాల్ని చేసినట్లుందని కృష్ణంరాజు కంటతడిపిస్తేడు. అనుకున్నట్టు గానే పోలీసు ద్యోప్తు పవలమై...

పెదనన్యాసిరాజుని ఎట్టుం తీసుకెళ్ళేరు పది రోజులతర్వాక ఏచ్చి నన్యాసిగ తిరిగి



సమానం

నైన్స్ మాషారు ఆర్కి మె డీ సె సూత్రాన్ని విశదీకరిస్తున్నారు అందుకు ఈ ఉదాహరణ చెప్పారు.

"ఒక ఆడ పిల్ల తండ్రి మాతా పెళ్ళి జరిపించాక కోల్పోయిన డబ్బు ఆస్తి, అల్లడికి ఇచ్చిన కట్టుకానుకలతో సమానం."

-వి. నారాయణమూర్తి (కడప

వొప్పేడు. ఊరంతా గొల్లుమన్నారు. ఎందుకో తెలియని పెదనన్యాసి తనలో తన నవ్వు కున్నాడు.

నెల తిరక్కుండా, కృష్ణంరాజు చెప్పుకింద మరీపే ఏకగ్రీవంగా, ప్రెసిడెంట్ గా ఎన్నిక అయ్యేడు ఆ రోజున బందలెసుకుని క్రీష్ణం రాజు, కొత్త ప్రెసిడెంటు కామయ్య జీవులో ఊరేగుతూ సన్యాసిరాజు సోదరులింటిముందు ఓ విమిషం ఆగేరు ఏం జరుగుతుందో తెలియని పెదనన్యాసి, అరుగుమీద కూర్చుని తన గెడం మీసాలూ తడు కుంటూ, గాజు గుడ్డుతో చూస్తూ తన లోకంలో తనునా డు. చిననన్యాసి తనవైపు గుర్రుగా చూడటం ఎప్పటికీ క్రీష్ణంరాజు తీవిగా జీవు దిగి, "ఏమిటో బదర్! అననసరంగా భయపడ్డావు కాని, నువ్వు నిలబడితే బాగుండేసి" అన్నాడు.

క్రీష్ణంరాజు మొహంమీద 'భూ' అని ఉమ్మేపేడు చిననన్యాసి

"ఏరా రాస్కెల్ మీ అన్నకు పట్టిన గతే నీకూ పట్టాలని వుందా" అన్నాడు క్రీష్ణంరాజు, కండువాతో మొహం తుడుచుకుంటూ

వివేకం, విచక్షణా అంతరించిన అక్షణంలో, పట్టరాని కోపంతో చినననా సి క్రీష్ణంరాజు మీదకురికి రెండు చేతులతోనూ పీక నులిమే స్తుండగా నేను లాగేళాను. లేకపోతే ఆ రోజే క్రీష్ణంరాజు చచ్చుండేవాడు.

క్రీష్ణంరాజు చిననన్యాసిరాజు మీద కేసు పెట్టేడు పబ్లిక్ జరిగిందానికి సాక్షులక లోటు ఏముంటుంది; అరెస్టయిన నన్యాసి జామీన్ వ్వ కుండా చెయ్యాలని క్రీష్ణంరాజు శతవిధాల ప్రయత్నించేడు కాని మా బావ కంకణేసుకుని

ప్రేమరేఖలు

- ఎమ్. బి. శంకర్

రాశాను ప్రేమతేజిలెళ్ళో... దాబాను.



అలాగా నాయనా? నాకో రెండీయవ - వాలోట్రాకి సంప్రమంటా!

య్యలపేకొప్పన



మాటలు

“మీ వక్రించి దంపతులు ఎప్పుడూ ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వుంటారు, మరి మీరు నిశ్శబ్దంగా ఉంటారే?” అడిగింది గిరిజ, వనజని

“మేమూ మాట్లాడుకుంటే వాళ్ళ మాటలు మీకేలా వినిపిస్తాయి?” అంది వనజ.

-సి. హెచ్. లక్ష్మీప్రియ (నందిగామ)

మగ్నాడే జామీను ఇప్పించేడు. కేసయ్యేవరకూ పెదనన్యాసి. చిననన్యాసి, అతని భార్య వట్లం లోనే కావరం పెట్టేరు.

చిననన్యాసి కూడా పిచ్చిపిచ్చి అని. నేను కేళవగిరి వూళ్ళోవాళ్ళు చెప్పగానే కంటతడి పెట్టనివాళ్ళు లేరు. కేసు విచారణ అయినట్టే ఎవరికీ తెలీనంత గవ్చువగా విచారణయి పోయింది. రెండేళ్ళు జైలుశిక్ష వడింది. మత్తిలిమణి సూచనలున్నాయికనక మత్తిలిం కుడరే వరకూ మెంటల్ హాస్పిటల్లో పెట్టి, ట్రీట్ మెంటిచ్చించమని మేజిస్ట్రేట్ జడ్జిమెంట్ ఇచ్చేడు. క్రష్ణంరాజు, అతని అనుయాయులూ చంకలెగరేకారు

మా పూరివాళ్ళందరూ పెదనన్యాసిరాజు, చిననన్యాసిరాజు భార్య వట్లంనుంచి ఇక్కడికి రారా? అని అడిగేరు. ఈ అవమానాన్ని భరించే స్థితిలో ఆమె లేదు ఆమెని పిచ్చి నన్యాసిని రామన్న పేటలో వుంచి జాగ్రత్తగా చూసుకోమని నా స్నేహితుడైన ఆ పూరు సర్పంచ్ ప్రభాకరానికి అప్పగించేనని వాళ్ళు చెప్పేను. ఆవార్త అలా అలా క్రష్ణంరాజు వరకూ పాకగానే ‘ఈ దెబ్బతో ఊరు పూరంతకీ బుద్ధోస్తుందని మీసం మెలేసేట్ట!

నా కార్లో నేనూ, గవర్నమెంట్ కార్లో మా బావ, మెంటల్ హాస్పిటల్ మావర్సెంటూ బయలుదేరి సరాసరి రామన్న పేటెళ్ళి, సర్పంచి ప్రభాకరాన్నెక్కించుకుని పోలీస్ స్టేషన్ కెళ్ళేం. మా బావ కారు దిగడం చూసిన యాద్గిరి నిర్ణాంతపోయేడు. అప్పుడే పోస్టుమార్గం అనడం, శవాన్ని కేళవగిరికి తీసుకుపోవడం

అయిపోయింది. పంచనామా జరిపి, నన్యాసి మీద కేసు నమోదు చేసేడు ఇన్ స్పెక్టర్. హత్యాయుధం అయిన గొడ్డలిని వేలిముదల చెరిగిపోకుండా జాగ్రత్తగా పోలీస్ బేగ్ లో భద్రం చేసి వుంచేడు.

కేసు దర్యాప్తు విషయంలో స్వయంగా డిఆయ్ శ్రీ వచ్చేదని తెలిసి వూళ్ళో వెద్దలం దరూ ఒక్కొక్కళ్ళే స్టేషన్ చుటూ మూగేరు నేనూ మెంటల్ హాస్పిటల్ సూపర్వైసెంటూ మా బావ, ఇన్ స్పెక్టర్ యాద్గిరి లాకప్ లో వున్న నన్యాసిని చూశాం మా కేసి బెదురు చూపులు చూసి గోడవైపు తిరిగి కూర్చున్నాడు దగ్గరగా వెళ్ళి నన్యాసి బుజా అయి వట్లంకుని మా బావ కుదిపి అతని మొహాన్ని తన వైపు తిప్పి చూశాడు నన్యాసి ఏదో గొణుకుంటూ మళ్ళీ మొహం గోడవైపుకు తిప్పేసు కున్నాడు.

“దెబ్బలు గట్టిగా తగిలినట్లున్నాయి. మను సుల్పి చూస్తేనే బెదిరిపోతున్నాడు” అన్నాడు మా బావ యాద్గిరికేసి తిరిగి.

“ఇంట్లోంచి ఇక్కడికి రావడానికి పేచీ పెట్టేడు రెండు దెబ్బలేసి కొట్టో పడేశాం. పిచ్చోడు సార్, ఎప్పుడూ అలాగే ఇంట్లో కూడా ఓమూల కూచునుంటాడంట సార్, ఎవరేనా వొస్తే అతని మరదలే సమాధానం చెబుద్దంట సార్” అన్నాడు యాద్గిరి.

మెంటల్ హాస్పిటల్ సూపర్వైసెంట్ నన్యా

సిని వరీక్షచేసి “హి యాజ్ ఇన్వేట్ ఆఫ్ షాక్ ఆండ్ టెర్రర్. తె పరేచరు కూడా వుంది. దెబ్బలు కూడా బాగా తగిలేయి. వెంటనే హాస్పిటల్ లో చేర్చి వైకో థి రిపి రియ్యాలి” అన్నాడు.

గట్టి దెబ్బలే మంత తగల్గేడు సార్. అసలు ఆ కేళవగిరి నుంచి పదిమంం రౌడి లొచ్చి స్టేషన్ మీద పడి యితన్ని చంపేస్తా మంటూ కర్ర లేసుకొచ్చేరు సార్. నేను రివాల్యర్ తో బెదిరించి లోపలికి రానివ్వలేదు. పూరువాళ్ళు కూడా “పిచ్చాణ్ణి కొటి చంపేటంతటి గొప్ప వస్తాడూలా? అని చెప్పి వాళ్ళని వెళ్ళగొట్టేశారు సార్. సమయానికి నేను గాకపోతే చంపేద్దురు అన్నాడు యాద్గిరి.

“యూ హావ్ డన్ యువర్ బెస్ట్. డోంట్ వక్రి. కేస్ బాగా హేండిల్ చేశావు. నీకు రివార్డ్ కూడా యిప్పిస్తాను. ఇతన్నిక్కడే వుంచితే సిట్టువేషన్ ఇన్ ఫ్లేమయ్యి మళ్ళీ అల్లర్లు జరుగుతాయి” అన్నాడు మా బావ.

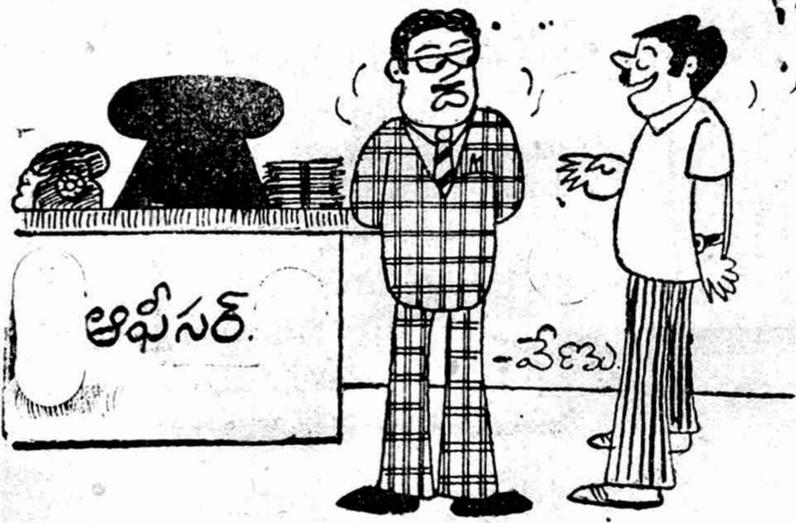
“అవును సార్. ఏళ్ళిద్దరు బ్రదర్స్ సార్. ఇతను పెదనన్యాసి రాజు. ఇతని తమ్ముడు చిన నన్యాసిరాజు రెండేళ్ళు క్రతం ఈ క్రిష్ణం గాజుని గొంతు పిసికి చంపెయ్యబోయేడంట సార్. జైలో వున్నాడండి” అన్నాడు యాద్గిరి.

“అవును నాకు తెలుసు. వెంటనే రెండు వసులు జరగాలి. ఇతనికి తోడుంచి కాల

వోవరీ టైం

-శీణ

ఏవిటి? బీవర్ ట్రైమ్ / నిన్నాఫీసులో రెండు నిమిషాలు ఎక్కువ పని చేశాను సార్!!
వే చెయ్యాలా...!
ఎందుకూ..?!



కృత్యాలు తీర్చుకున్నాక స్నానం చేయించి వాళ్ళింటినుంచి బట్టలు తెప్పించి ఇయ్యి ఇతన్ని నా కూడా తీసుకెళ్ళి మేజిస్ట్రేటు దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకుని మెంటల్ హాస్పిటల్లో చేర్పించాలి. చివరనాని రాజా భార్య ఒక్కయిక్కడుండటం ప్రమాదం. ఏం జరిగినా జగ్గోచ్చు. ఆమె భర్త మెంటల్ పేషెంట్ గానే జైలు శిక్షలో వున్నాడు. ఈమె కెవరైనా బంధువులుంటే సీటికి చేర్చడం మంచిది" అన్నాడు బావ నా కేసి చూసి.

"ఉన్నారన్నారూ నాకు బాగా తెలుసు. అభ్యంతరం లేకపోతే నేను తీసుకెళ్ళి ఈవిడ అక్కడుంటే ఏర్పాటు చేస్తాను" అన్నాను అతని అభిప్రాయం గ్రహించి.

"వెరిగెద్. వెంటనే తీసుకెళ్ళిపోవచ్చు. అవిడ దగ్గర స్టేట్ మెంట్ రికార్డ్ చేయ్యవల్సి వుంటుంది. అవిడ అక్కడుండేది వెంటనే తెలియ చేస్తే... బైడై... ఇతని దగ్గరకాని అవిడ దగ్గరకాని స్టేట్ మెంట్లమైనా తీసుకున్నావా?" అని అడిగేడు యాద్గిరిని.

"ఇంకా లేదుసార్. ఇతను ఏచోడు ఎంత కొట్టినా.... ఐమీన్.... ఎంత చెప్పినా కాగితం కలం ముట్టుకోలేదండీ. అవిడ మర్డర్ జరిగినప్పట్నుంచి స్పృహ తప్పినట్టు పడివుందిండీ...."

"దబ్బాలయిట్. అసలు ఆ క్రిష్ణంరాజు కేళవగిరినుంచి అర్థాశ్రమే? ఈ వూరెందుకొచ్చాడు?"

"ఇంకా తెలియదుసార్."
"ఎలా వచ్చాడు?"

"కార్లో వచ్చి కారు నందు మొగలో ఆపించి ఆయన నడిచి వచ్చేడట సార్. మరర్ జరిగిం తరువాత ద్రయవ రొచ్చి చూసి కారు కేళవగిరి తీసుకుపోయేడు మళ్ళీ ఆ కార్లోనే పొద్దున్న రొడీలొచ్చి అల్లరి చేశారు. ఆ కార్లోనే శవాన్ని చంద్రాపురం మెడికలాఫీ నరు చేత పరీక్ష చేయించి పోస్టుమార్టం రిపోర్టు తీసుకుని. శవాన్ని కేళవగిరిలో వాళ్ళ వాళ్ళకి ఆప్పగించి గంటకొత్తమే వచ్చే సుసార్" అన్నాడు యాద్గిరి.

"ఆల్ రైట్. సో ఫార్ సో గుడ్. ఆ గొడ్డలివన్న పోలిడిన్ నంచీకూడా నా కార్లో పెట్టించు పింగర్ ఫ్రంట్ ఎక్స్ పర్ట్ కి పంపిస్తాను. వీళ్ళిద్దర్నీ ఎంత త్వరగా సీటి పంపించేస్తే అంత మంచిది. కమాన్ గెట్ బిజీ" అన్నాడు మా బావ.

మేము బయల్దేరే ముందు వూళ్ళో పెద్దమనుషులందరూ మా బావని చుట్టుముట్టేరు. అందులో ఒకాయన "బాబూ : ఆ యమ్మ దేవతలాంటిది. ఇతన ఏచోడు ఎప్పుడూ యెవరి జోలికి పోయెరుగ్నా. అలా యింట్లో కూసుంటాడు, రెండేళ్ళయిందళ్ళీ వూరొచ్చి ఆ క్రిష్ణంరాజు గురించి ఈ సుటువక్కల గ్రామలోళ్ళు రక రకాల కతలు నెబుతారు. కేళవగిరిలో...." అంటూ ఏదో విన్నపం దండకంలా మొదిలేట్టేడు.

"మంచి చెడ్డలు నిర్ణయించవల్సింది కోర్టు ఇతనిమీద యీ గవాలకుండా ముంసు పిచ్చాను పత్రిలో చేస్తాం. అవిడని జాగ్రత్తగా వాళ్ళ వాళ్ళింటికి పంపుతాం" అన్నాడు మా బావ.

- ఎమ్. బి. కేషన్



చస్తా

"నా మాట వినకపోతే ఎండ్రెన్ కాగి చస్తా...." బెదిరింపుగా అన్నాడు భద్రయ్య

"చాల్లేండి; అది పొలంకోసం వాదలి. పిచ్చివేషాలేయకండి" కోపంగా అంది భార్య సుభద్ర.

- ఎమ్. లోకనాథ్ (కాకినాడ)

"అంతేబాబు, ఆ పిచ్చోణ్ణి యింక కొట్టకుండా సూడండి. అన్నిటికీ ఆ బిగమంతుడే వున్నాడు" అన్నాడు మరో పెద్దమనుషి.

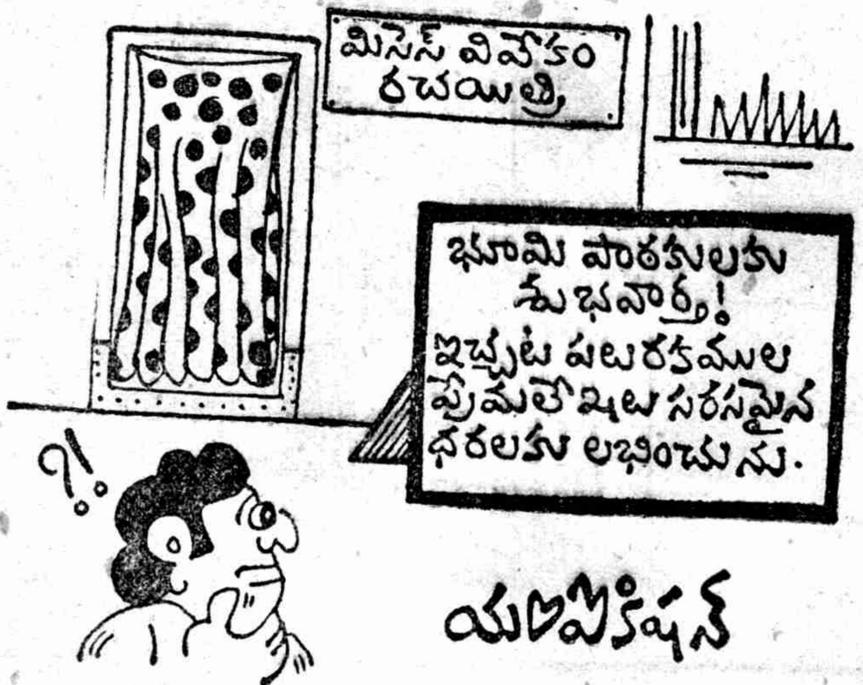
మన్నాడు అన్ని వార్తా పత్రికలూ క్రిష్ణం రాజును పిచ్చి నన్యాసిరాజు దారుణంగా హత్య చేసినట్టూ, డిఆయిజి ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని కేసు దర్యాప్తు చేస్తున్నట్టూ ప్రచురించేయి. ముద్దాయి మానసిక వృత్తి సరిగ్గా లేనందువల్ల కేసు మూడుసార్లు వాయిదాపడింది. ఈలోగా జైలునుంచి శిక్ష పూర్తయిన చివరనన్యాసిరాజు విడుదలైనట్టూ, అతని మానసిక వృత్తి మెరుగుపడినట్టూ పత్రికల్లో వదుతూ వచ్చింది. కేసు విచారణకి రాకముందే పెద్దనన్యాసిరాజు మగ బోంబేడు ఆఖరిక్షణాల్లో నేనూ చివరనన్యాసి రాజు ప్రక్కనే వున్నాం. ఆ విధంగా క్రిష్ణం రాజు హత్యకేసు ముగిసింది.

నేనూ మా బావా నన్యాసిని వెంటబెట్టుకుని రామన్న పేటనుంచి సీటి మెంటల్ హాస్పిటల్ కొచ్చిం తర్వాత నూ వర్సెంట్ రూంలో ఏకాంతంగా కూర్చుని అసలు క్రిష్ణంరాజు అర్థాశ్రమిట వాళ్ళింటి కెందుకొచ్చేడని అడిగేము.

"రాత్రి పడకొండు దాటింది. తలుపు చప్పుడయింది. నే నొచ్చి మండువలో మంచంమీద ఎదుకున్నాక మా అవిదెళ్ళి తలుపు తీసింది. క్రిష్ణంరాజు నెమ్మదిగా తలుపు తీసుకుని లోవలికొచ్చి తలుపు దగ్గరగా వేళాడు. నేను నిద్ర పోతున్నట్టు నటిస్తూ ఓకంట కనిపెడుతున్నాను.

"మీరా ఏం పనిమీదొచ్చారు?" అని అడిగింది. మా అవిడ.

శుభవార్త





లెక్క

గ్రామీణ ఆరుబయట నిలబడ్డారు రమేష్ సురేష్.

"అకాశంలో చుక్కలెన్ని ఉన్నాయో లెక్కడికే వందరూపాయలిస్తా" అన్నాడు రమేష్.

"వది వేల కోట్ల నాలుగు లక్షల, అరవై తొమ్మిది వేల ఏడు వందల డబ్బె నాలుగు" లెక్కన చెప్పాడు సురేష్.

"అతనిచింతగా ఎలా చెప్పగలవ్?" అన్నాడు రమేష్.

"కావాలంటే లెక్కెట్టుకో" అన్నాడు సురేష్ వంధువుకుని

-ఎ. ఆనంద్ రెడ్డి (ముక్కామల)

"నీతో కొంచెం మాట్లాడాలనొచ్చేను. నా కంటే మీ అందరికీ కోపం వుండటం సహజమే మీ ఆయన తొందరపడ్డాడు. నేనూ తొందరపడి పోలీసులకి రిపోర్ట్ చేసు జైలు కెళ్ళాడు. ఇప్పుడతని ఆరోగ్య స్థితి ఏమీ బాగా లేదనీ, అట్టే రోజులు బతకడనీ, బతికినా పిచ్చి కుడరదనీ అందరికీ తెలిసింది. ఓమూల ఇలా ఈ పిచ్చి బావగారితోనూ, అటు పిచ్చి మొగుడు జైల్లో వుంటే నువ్వేం సుఖపడతావు" అన్నాడు క్రష్ణంరాజు.

"అయితే ఏం చెయ్యమంటారు?" అని అడిగింది మా ఆవిడ.

"ఈ అజ్ఞాత వాసానికి వ్యస్తిచెప్పి కేవల గిరొచ్చెయ్యి, వాళ్ళిద్దరికీ బతికున్నాళ్ళూ ఏ లోటూ రాకుండా నెలన్నీ ఏర్పాటు చేస్తాను. ఏకోసెవరేట్ బంగళా నొకర్లుచేకర్లు ఏర్పాటు చేసి నన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజిస్తాను. నిండైన నీ జీవితాని, ఏద్యాళ్ళపాలుచేసిన నా నేరానికిది నిష్కృతి అనుకుంటాను. వదిమంది మీ కుటుంబాన్ని నేను నాశనం చేశాననుకోడం నేను సహించలేను" అన్నాడు దీనంగా మొహంపెట్టి.

"ఇది చెప్పడానికేనా ఇంత అర్థరాత్రివేళొచ్చేయి" అంటే మా ఆవిడ.

"స్వయంగా మాట్లాడి నీ మనస్సు తెలుసుకుందామనొచ్చేను. పగలైతే వదిమంది పది రకాలుగా అనుకుంటారు. ఈ మాత్రం హృదయం విప్పి మాట్లాడే అవకాశం వుండదని ఇప్పుడొచ్చేను" అన్నాడు.

"ఇంతవరకూ మా కుటుంబాన్ని వుద్ధరించండిబాబూ. ఇంకా వచ్చిందారిని దయచెయ్యి" అంది తలుపు తియ్యడానికి వెడతూ.

"ఈ తొందరే మీ కుటుంబాన్ని నాశనం చేసింది ఒక్క విషయం గుర్తించుకో. మీ ఆయన తిరిగొచ్చినా పిచ్చికుడరదు. పిచ్చి కుడరినా బతకడు. నా బొందిలో ప్రాణముండగా నువ్వు నీ మొగుడితో కాపరం చెయ్యలేవు" అన్నాడు చెయ్యి పట్టుకు లాగూతూ మా ఆవిడ చెయ్యి విడిలించుకుంది. మళ్ళీ పట్టుకో బోయేడు.

"పో బయటికి లేకపోతే నీ ప్రాణాలు తీస్తాను" అంటూ ఒక్క అంగలో గోడకు ఆనించి వున్న గొడ్డలి అందుకుంది.

"భేష్ పొరుషంలో మీ ఆయనకి తీసిపోవు. మీ యిద్దరూ జైల్లో కాపరం వెటండి" అంటూ వటుక్కున మా ఆవిణ్ణి వాచేసుకున్నాడు.

మా ఆవిడ చేతిలో గొడ్డలి కిందవేసింది. నేను ఒక్క ఉదుటన వెళ్ళి. వినకనుంచి వాడి పీకకి నా చెత్తై లంకెవేసి ఒక్క లాగులాగేను. మా ఆవిణ్ణి వాడిలేసి, కాలితో గొడ్డలిని దగ్గరికి లాక్కోడానికి ప్రయత్నించేడు. వాణ్ణి గోడ వైపుకు లాగి మా ఆవిడతో "ఆ గొడ్డలందుకుని ఇలా ఇయ్యి" అన్నాను. వాడు నా స్వరం ఆనవాలుపట్టి "నువ్వూ రాస్కెల్" అన్నాడు. వాణ్ణి గోడవైపు అణచిపెట్టి, నేను వొంగి గొడ్డలి అందుకుని, వాణ్ణి వాడిలేసి గుమ్మానికి అడంగా నిలబడ్డాను "ఎంత మోసం: నీ బదులు మీ అన్నను జైలుకు పంపి...." అదే వాడి ఆఖరిమాట. గుమ్మంలో వున్న నన్ను తప్పించుకు పారిపోతుంటే మళ్ళీ మెడ పట్టుకుని, బరబరా మెట్లమీదనుంచి బయటికి లాగి కిందిపడేసి "ఇది మా వాడిన్ని చంపి నందుకు. ఇది మా అన్నయ్య బతుకు నాశనం చేసినందుకు అని రెండే రెండు ఏట్లు వేశాను. మొందెం తలా వేరయ్యాయి" అన్నాడు చివ సన్యాసి రాజు.

ఆ రోజున క్రష్ణంరాజు బతికి బయటపడితే మెగాడ్, నే హితుడికోసం చూ బావ ఎంత రిస్కీ తీసుకున్నాడో తల్చుకున్నప్పుడల్లా యిప్పటికీ గుండెలు దడదడలాడతాయి. *

ఇటు

-రాగతిపంపరి

